

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul: parohii cl. I 20.000 Lei
cl. II 18.000 Lei

parohii cl. III 15.000 Lei
particulari . . . 15.000 Lei

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinowski Nr. 18.

ÎN FAȚA NĂCAZULUI

Toate nădejile care sau înfiripat în suflet din primăvară s'au spulberat odată cu seceta din luna lui Iulie și August, care a ars pământul mai altfel decât pârjolește flacăra. În intervalul acestor luni am călătorit în două rânduri, pe căi diferite, până la București și am văzut cum se prezintă câmpul. Prin părțile Munteniei și ale Olteniei mălaiul e compromis cu desăvârșire. Recolta de grâu a fost într-o oarecare măsură, dar și aceea prea puțină ca să satisfacă cerințele tuturor.

După cum era de așteptat, autoritățile s'au sesizat de nevoile ceasului de față și prin comunicate au anunțat măsurile de prevedere ce le vor lua.

După toate evidențele, țara noastră, țară eminentă agricolă, se află astăzi în plină criză economică. Impasul este din cale afară de greu și numai bunul Dumnezeu știe, până la urmă, cum vom putea trece peste el. Ploile din ultima vreme, departe de a delătura năcazul, l-au ușurat puțin, schimbând atmosfera și dând anumite nădejdi pentru refacerea în parte a pășunilor, care au rămas numai cu numele.

În fața năcazului, care este aproape la fel de mare pentru toți, de bună seamă că nu putem rămâne cu mâinile în sân. Noi, pe lângă faptul că suntem o țară de plugari, suntem și un neam de creștini prin însași zămislirea noastră și prin însași structura noastră sufletească. După cum în timpul secetei știm că n'a fost colț de pământ românesc unde să nu se bată mătânii până la pământ și unde să nu se facă aproape în fiecare zi, rugăciuni pentru ploaie, la fel nu putem și nu vom putea rămânea nepăsători la durerea și suferința altora, care au rămas de pe acum cu camera goală. Știm că nici unul nu are azi atâtă cât a avut în alte împrejurări, dar mult-puțin

PENTRU LICEUL ORTODOX „DOAMNA STANCA“ DIN CLUJ

Din modestele fonduri ale Episcopiei, din colecta făcută în primăvară și dintr'un împrumut acordat de B. N. R. am izbutit — cu ajutorul lui Dumnezeu — să ridicăm în roșu liceul ortodox „Doamna Stanca“ din Cluj. Mai avem mijloace pentru instalațiile și tencuirea localului. Ne lipsesc însă cele necesare pentru tâmplăria și mobilierul lui.

Facem un călduros apel către parohiile și credincioșii noștri cari socotesc că ne mai pot ajuta, s'o facă din toată inima și cât mai grabnic. Astfel, la toamnă vom putea inaugura noul local al liceului nostru, iar tinerele vârstare ale neamului vor

Noua clădire a Liceului Ortodox „Doamna Stanca“, așa cum se afla la 16 Aug. 1946. Ea va cuprinde 12 săli de clasă plus două camere.

putea, cu un ceas mai de vreme, să se lumineze în această școală, în condiții dintre cele mai bune.

Numele tuturor dăruitorilor vor fi trecute în CARTEA DE JERTFĂ a liceului și vor fi pomenite în rugăciunile ce le vom face cu prilejul inaugurării noului local.

Suntem încredințați că cele vreo 30 milioane Lei ce ne mai lipsesc vor fi acoperite de inima darnică a bunilor noștri fii duhovnicești cari prețuiesc după cuviință așezămintele de lumină ale sfintei noastre Biserici.

Darurile se vor trimite pe adresa: EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ CLUJ — cu mențiunea „PENTRU LICEUL „DOAMNA STANCA“.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial ținută la 6 Aug. 1946.

NICOLAE,
Episcop

V. BOGDAN,
secretar eparhial

cât are, economisit și chivernisit cu grija omului din vreme de necaz, poate face atâtă ca să aline un gând și să ștergă o lacrimă de pe fața unui copil sau a unei văduve rămase fără de sprijin.

Opera de asistență economică a conducerii nu va întârzia să tempereze, pe alocurea, cel puțin în parte lipsurile care se fac

tot mai accentuate. Ordonate și raționalizate, vor veni cu măsură, dar de aici până la satisfacerea ultimei cerințe pe care nevoiașii le au e o distanță din cale afară de mare. Biserica noastră însă vine în fața credincioșilor săi cu îndemnul Samaritanului milostiv din parabola Mântuitorului Hristos, care cere să nu se uite la fața

„De aceea nici cel ce sădește este ceva, nici cel ce udă, ci numai Dumnezeu care dă creșterea“.

I Corinteni 3, 7.

omului, nici la culoarea hainelor în care este investmântat, ci să privească la ranele lui, la sdrențele lui și să i le tămăduiască și cârpească după posibilitate. După cum în fața secetei care a bântuit până aproape de începuturile lui Septembrie fiecare dintre noi n'am întrezit altă scăpare decât prin bunătatea lui Dumnezeu, care singură a fost și este în stare să poruncească norilor să se ridice și să verse ploaie, recunoscând astfel neputința noastră în fața orânduelilor lui, așa ar trebui să privim și acum viața și pe cei asemenea nouă, căci astfel nu știm dacă bunătatea lui atât de adânc călcată în picioare de unii din noi, nu va afla alte mijloace de a ne face mai buni.

Prin rândurile de mai sus n'aș vrea să întărit cerbicia nimănui și nici să-l subordonez forțat Evangheliei mântuitoare, dar care dintre cei ce au ochi n'au putut să vadă în cele două luni de arșiță cumplită că omul, fie el ori cât de învățat, mașina, fie oricât de perfecționată, bomba, fie oricât de puternică, chiar atomică, n'au fost în stare să ridice pe cer un singur nor de ploaie. Și, Doamne, ce ușori sunt norii și mai ales, după calculele științifice ce ușor s'ar fi putut ridica, căldură care să producă evaporarea fiind prea din abundență. De altă parte, nu se poate spune că sămănăturile n'au fost destul de rațional făcute. Cele mai bune metode agronomice s'au folosit încă din toamna anului trecut, cele mai perfecționate mașini, de bună seamă, au sămănat și prăsit pe alocurea sămănăturile, dar seceta ne-a arătat că nu omul și nici mașina nu e aceea de care depinde în primul rând o bună și abundentă recoltă, ci altcineva. Și acestui *Alt-cineva*, alții zică-i cum îi vor zice, noi îi zicem așa după cum ne învăță Sfânta noastră Maică Biserică, Acesta este Dumnezeu. Vremile de azi ne-au adus aminte odată mai mult adevărul subliniat de marele Apostol Pavel, că nu cel ce ară și samănă e ceva „ci numai Dumnezeu care

dă creșterea" (I Cor. 2, 7).

În fața realității sumbre ce ne-o înfățișează prezentul, lucrurile trebuiesc privite în față. Am avut un an economic slab. Unii dintre noi de pe acum sunt cu cămara golită cu desăvârșire. Ce se va face? Am mai amintit, de bună seamă că autoritățile se vor îngriji să satisfacă cel puțin în parte, nevoile populației. Dar de aci, până la satisfacerea ultimei cerințe e o cale lungă. Privită

lipsa prin prizma rece a calculului, nu se va face mare treabă. Când e vorba să cântărești cu gramul totul nu mai ai vreme să te gândești destul la altul.

De aceea noi, care cunoaștem sufletul generos și cald al credincioșilor noștri, nu putem avea alt cuvânt decât acela care istoricește din convingerea de frate al semenului, din mila spontană și sinceră, căci aceasta da acolo unde trebuie și cât trebuie.

Pr. AUG. FAUR

APOSTOLUL DUMINECII

Nu trăiesc eu, ci Hristos trăiește întru mine

Galateni 2, 16-21.

Toți oamenii au credința că știu cum să trăiască, dar prea puțini pot să spună că știu cum să moară. Ori, scopul vieții nu e a ști cum să trăiești, ci a ști cum să mori. Vremile de azi sunt însemnate prin mulțimea jertfelor zadarnice, prin mulțimea falselor eroisme. Acela care își dă bucurios viața pentru un lucru de nimic e fur și ucigaș. Pentru că viața noastră e un dar al lui Dumnezeu și numai lui se cuvine jertfită. Tot ce ține de lumea aceasta nu merită plătit cu viața. Ce ține de pământ se plătește cu aur și cu argint. Viața e un bun ceresc și nu se dă decât pentru bunuri spirituale. Pentru credință și pentru lege au murit atâția mucenici cunoscuți și necunoscuți, pentru credință și pentru lege au murit moșii și strămoșii noștri, pentru credință și pentru lege numai se cade să murim și noi. Nu e vitegie a ști cum să trăiești, ci vitegie e a ști cum să mori. Moartea e piatra de încercare și de lămurire a credinței. Numai păcătoșii se tem de moarte. Pentru creștinii cei buni moartea nu e drac împelișat ci inger de lumină. Cei curați cu inima știu bine că din moartea trupului se naște viața cea fericită și veșnică a sufletului. Bobul de grâu de nu putrezește, de nu moare nu aduce roade. Rod însușit nu aduce decât viața încununată cu moarte de mucenic. Pentru unele ca acestea tot creștinul trebuie să știe să se jertfească. Pentru că și viața aceasta și viața ceialaltă e acelora care știu să se jertfească cu folos. O viață care nu se sfârșește cu moarte eroică e o viață stearpă. Aceasta nu înseamnă că noi toți trebuie să murim uciși cu pietre, nici tăiați cu sabie, nici arși de vii, nici sfâșiati de animale sălbatice, nici răstigniți pe cruce. Înainte de a ne învrednici de aleasa cunună a muceniei, trebuie să ne omorâm mădularele noastre cele truppești. Ca liberi de toată sarcina, înțeleg viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm. Cine poate spune și pe bună dreptate: „Pentru mine viața este Hristos, iar moartea un câștig”. (Ef. I, 21) moare eroic, chiar dacă să stingă ca o luminare. Căci împreună lucrarea omului cu Dumnezeu face eroică și viața și moartea. Credința neclintită că ești ispravnicul lui Dumnezeu pe pământ, îți îndreaptă pașii spre împărăția cerului, îți aprinde în suflet focul dragostei de Hristos și când vei ajunge să ardă pară vâlvătae, vei binecuvânta moartea și vei săruta cu recunoștință mâna călăului ce te ucide. Noi creștinii avem un vis neîmplinit, hrănit cu mana dragostei și a credinții, de dragul căruia „ne-au răposat și moșii și părinții”. Pentru acest ideal trăim cu drag și murim bucurioși. Din drumul nostru spre idealul cel ceresc nu

ne poate abate nici suferința nici moartea, căci noi nu mai trăim pentru noi, ci pentru Hristos Domnul și Dumnezeu nostru. În bine și în rău creștinul cel adevărat rămâne frate de cruce cu idealul său, cu Hristos. Pentru că viața aceasta nu valorează numai atât cât am făcut pentru realizarea acestui ideal. Cine n'are un ideal în viață, trăiește asemenea dobitocului. Cine n'are un ideal nu-i vrednic să trăiască. Să nu se uite însă că singurul ideal vrednic de urmat e Hristos, e împărăția lui Dumnezeu. Toate celelalte sunt năluci amăgitoare, sunt închipiri deșarte, care omoară și trupul și sufletul. Toate idealurile acestei vieți se spulberă odată cu moartea. Singurul ideal al lui Hristos trece dincolo de moarte. Idealul lui Hristos nu pierie odată cu moartea trupului, ci se desăvârșește. Dorul după paradisul pierdut dă omului putere de a trăi după voia lui Dumnezeu și a muri la fel cu Hristos și cu toți mucenicii. Un om însuflețit de acest ideal poate spune liniștit: „Împreună cu Hristos m'am răstignit, așa că de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. Odată ajuns aci nu vom mai căuta la fața oamenilor, nu vom mai căuta la frumusețile și deșertăciunile acestei lumi, ci gata ori când de jertfă și de moarte, vom merge înainte senini și hotărâți spre ținta veștii noastre Hristos. Nu vom mai neglija moartea, ci în fiecare clipă ne vom gândi la ea. Vom trăi așa, cum clipa de față ar fi clipa morții. Atunci nu vom considera moartea ca o înjosire, ci ca o poartă de triumf pe care se intră învingător în împărăția lui Dumnezeu.

Pr. TEODOR CICEU

Un gest adânc grăitor

Un intelectual de suprafață din Cluj, ascultând chemarea Erarhului nostru, a depus pentru terminarea Liceului ortodox frumoasa sumă de 1,200.000 lei.

Rugându-l să ne îngăduie a însemna fapta D-Sale în gazeta noastră, ne-a juruit să nu facem aceasta.

„Gestul meu”, a spus D-Sa, este și vrea să rămână necunoscut oamenilor: Cei ce vor crede asemenea mie, să făptuiască la fel. Atât doresc!

În toate zilele mari ale Neamului, românii s'au dovedit a fi hăruiți de Dumnezeu cu suflet ales de creștinii.

Dumnezeul Tărilor, singurul care judecă și dăruiește toate, să vadă și să răsplătească fapta de mare laudă a donatorului, primind din partea noastră și a viitorimii întreagă recunoștință.

Sfințirea bisericii din Feldru

În ziua de Duminecă 25 August a. c., s'a sfințit în mod provizoriu biserica ortodoxă din com. Feldru, ridicată acolo prin străduința neîntreruptă a preotului-profesor din Năsăud V. Puica, administratorul parohiei și a credincioșilor ortodocși din acea fruntașă comună.

Slujba sfințirii a fost oficiată de un sobor de preoți compuși din: I. P. C. Protopop Al. Baba, vicar de Alba-Iulia, P. C. Protopop al Bistriței V. Mureșan și P. C. Preoți T. Ciuruș (Caila), I. Pop (Blăjenii de jos), V. Guțiu (Bistrița), V. Puica (Năsăud) și diaconul I. Zăgrean. Biserica a fost neîncăpătoare pentru mulțimea credincioșilor adunați la această înălțătoare serbare.

A surprins în mod foarte plăcut prezența pâr. român-unit din localitate T. Buzilă, care a asistat la sfințire cu un impunător număr de credincioși ai bisericii surori.

La sfârșitul slujbei, P. C. S. Pâr. Protopop Victor Mureșan, în cuvinte alese arată importanța actului săvârșit și strădaniile Pâr. Puica pentru

terminarea bisericii. Vorbește apoi Pâr. V. Puica administratorul parohiei, care arată rolul bisericii în combaterea vrăjmașilor credinței. Asistența ce n'a putut încăpea în biserică cere să audă cuvântul I. P. C. Sale Al. Baba, vicar de Alba-Iulia, care e înfrățit cu Valea-Someșului de pe când era elev la Năsăud. În măiestrite cuvinte I. P. C. Sa Al. Baba, din pridvorul bisericii se adresează mulțimii credincioșilor, tâlcuind importanța spirituală națională și socială a sfințirii bisericii.

Urmează apoi o masă comună aranjată prin strădania Dnei preotese V. Puica. Au tostat: Pâr. Al. Baba, V. Mureșan, V. Guțiu, T. Buzilă, I. Zăgrean și V. Puica. Corul catedralei din Bistrița adus de pâr. protopop V. Mureșan, pentru a da un mai mare fast serbării și care a dat răspunsurile la sf. liturghie, de altădată a distrat asistența prin frumoase cântece naționale.

Serbarea s'a sfârșit într'o atmosferă de înălțare sufletească și de înfrățire a credincioșilor. Asistent

Pelerinajul la Mănăstirea „Isvorul” din Comuna Poșaga de jos, județul Turda

Desigur că puțini știu că pe valea Poșagii se află mănăstirea „Isvorului” edificată din inițiativa C. Pr. Alexandru Rușdea, paroh în comuna Poșaga de jos, jud. Turda.

Mănăstirea este edificată în anii 1934-1936, din lemn de brad necioplit, cu trei turle, cari se înalță falnic spre cer; în mijlocul unei poieni încântătoare, așezată la picioarele alor două stânci uriașe, cu piscuri sculptate de dalta minunată a vremii, încât fac impresia călătorului că sunt niște cetăți uriașe cu ziduri de nepătruns, printre care valea în cursul anilor și-a făcut loc. Piscurile golașe ce se înalță spre cer, spintecând văzduhul, străjaesc sf. locaș ca niște străjeri uriași din povești.

Nu mai privești și frumusețile negrate ale naturii, de-ar fi cunoscute de credincioși, mănăstirea ar fi cercetată de mai mulți credincioși — și ar fi de ajuns să i se dea toată atenția timpului nostru fără a mai ține seamă de isvorul făcător de minuni care apare și dispare intermitent dintr'un uluc dela poala unei stânci din apropierea mănăstirii.

Acest isvor este cunoscut din vechime și cercetat de o mulțime de bolnavi din toate satele din jur.

Mulți din cei bolnavi cari s'au spălat cu această apă s'au făcut sănătoși. Desigur că ruga care se face cu lacrimi în ochi și din toată inima, la locul unde apare apa este auzită

de Cel atotputernic și trimite porunca Sa cerească să se descurie pungile ferecate ca apa mult așteptată să apară pentru a alina suferințele celor bolnavi.

Și în anul acesta la Sf. Marie în ziua de 15 Aug. 1946, a avut loc pelerinajul obișnuit la mănăstirea „Isvorului” de credincioși ortodocși din împrejurimi, în frunte cu preoții: Vasile Loga, protopop al tractului Lupșa, Protopop onor. Eugen Munteanu, Sălciua de sus; Emil Gan, Runc; Ioan Voica, Luca; Ivaniciu Ion, Ocolii; Bucur Laurențiu, Vidolm și Alex. Rușdea preotul local și inițiatorul pelerinajului.

P. Onor. Protopop Vasile Loga a ținut și o impresionantă cuvântare.

După celebrarea Sf. Liturghii s'au cuminecat mulți dintre pelerini cari s'au mărturisit înainte de începerea Sf. Liturghii.

După aceea s'a făcut sfințirea apei celei mici la isvor, tot atunci s'au citit și rugăciuni pentru ploaie.

La urmă s'a săvârșit Sf. Maslu pentru bolnavii veniți aici din depărtare, să-și regăsească sănătatea.

La pelerinaj au luat parte peste 2000 de oameni din toate satele din jur. Pelerinajul a fost un minunat prilej de înnoire sufletească pentru credincioșii cari au luat parte cu evlavie la el.

I. ROȘU

Monumentul dela Sălciua

Nu de mult s'a desvelit la Sălciua, pe Valea Arieșului, monumentul pe care bunii Români l-au ridicat în amintirea eroilor ce au căzut în războiul trecut.

Praznicul a fost cinstit de prezența P. S. S. Episcopului Policarp Morușca, care a pogorit de pe plaiurile voevodale ale Maramureșului să aducă odată cu caldă binecuvântare

a I. P. S. S. Patriarhului Nicodim și a P. S. Episcopului nostru Nicolae, care se afla la București, toată dragostea și toată strădania de mai bine a neamului întreg. La sosire în Sălciua, Prea Sfinția Sa Episcopul Policarp a fost bineventat de P. C. Pr. Eugen Munteanu din Sălciua de Sus, exprimându-i toată dragostea și recunoștința ce i-o poartă. A răspuns scurt P. S. S. Episcopul.

După oficierea în sobor a Sf. Li-turghii, P. S. S. Episcopul Policarp a plecat cu întregul sobor spre localul unde s'a ridicat troița. Credincioșii din Sălciua și jur s'au așezat frumos în cerc ascultând slujba sfeștăniei și a Parastasului. Sfințirea și desvelirea monumentului s'a făcut în prezența Dlui General Iordăchescu, comandantul diviziei de Vânători din Dej, care în toamna anului 1944 a luptat pe Valea Arieșului.

Cu acest prilej au fost decorați toți luptătorii cari au făcut parte din grupul Batalionului fix de sub comanda sublocotenentului de rezervă Ludovic Todea, care din proprie inițiativă și-a mobilizat moșii să apere

trecătorile munților în fața puhoiului lorthist, care era în acțiune pe Arieș în sus, până la sosirea armatei adevărate.

Monumentul eroilor dela Sălciua, stâncos și masiv, de cremene dură, are ceva din dârzenia moșilor de totdeauna. În el se reoglindește tot trecutul de sbucium al unui neam întreg, care s'a înfrățit cu munții și a ținut să trăiască și să moară în munți. Maestos cum este, la intersecția alor două comune învecinate, monumentul acesta vrea să fie o pildă vie de dragoste de glie și de recunoștință pentru cei ce știu să moară pentru o cauză sfântă.

Cronicar.

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Di. Gheorghe Tătărescu, conducătorul delegației românești dela Conferința Păcii, s'a adresat printr'un mesaj către poporul român, anunțând *căștigarea definitivă a întregului Ardeal* pentru România. Vestea a venit deopotrivă prin jertfele ostașilor din ultimul războiu și prin milioanele de strigăte de dreptate ale Românilor robiți de grofii și vienele nedrepte din trecut. Delegații români la Conferința Păcii au fost doar stegarii care au arătat rănile țării și-au cerut leacul dreptății pentru vindecarea lor.

Statutul funcționarilor alcătuit de Guvernul țării va fi pus în practică curând. Di. Prim-ministru Dr. Petru Groza a ținut cu aceasta ocaziune o mare vorbire arătând faptele și vrerea guvernului de a ajuta pe funcționari.

3 miliarde pentru facerea de case noi. „Casa de Asigurări și Construcții“ a dat un împrumut de 3 miliarde Lei Ministerului Muncii, ca să înceapă a face în București case pentru muncitori.

Oficiul de refacere a Moldovei muncind din greu a putut repara până în prezent cu ajutorul Statului 454 case de locuit și este pe cale de a mai termina 227.

Numai la Iași, orașul care a suferit foarte mult de pe urma războiului, au fost refăcute 13 școli primare, abatorul comunal, hale, băile și multe alte case pentru trebuința tuturor. Se nădăjduște ca în viitorii 5 ani, Iașul și întreaga Moldova să fie refăcută.

EXTERNE

În ședința de Joi 5 Sept., după ce s'au ascultat vorbirile tuturor oamenilor de stat adunați la Paris s'a pus la vot, art. 2. din Tratatul de Pace cu România. Articolul 2 cuprinde întrebarea dacă „arbitrajul“ dela Viena din anul 1940 este drept sau trebuie rupt. Nouăsprezece reprezentanți din 21 câți fac pace la Paris, au votat în favorul României declarând nul (rupt pentru totdeauna) arbitrajul dela Viena.

Prin aceasta hotărâre întreg

Ardealul rămâne între granițele României, iar pretențiile și multa gălăgie făcută de Unguri, nu mai are niciun temei.

Cauza României fiind dreaptă, cu voia lui Dumnezeu, a primit și întărire lumească: Ardealul creștin și românesc, rămâne lângă Patria Mamă în aceleași granițe, pentru totdeauna.

Datoriile economice ale Țării. Tot la Paris se cercetează cu deamănuntul cât va trebui să plătească Țara despăgubiri de războiu Rusiei și celorlalți păgubiți. Pe acest drum, țara a făcut multe pagube și mult va trebui să plătească. Față de Rusia s'a hotărât să plătim suma de 300 milioane dolari. Față de Statele-Unite, Anglia, Polonia și alte state încă nu s'a hotărât sumele. Delegatul Statului australian a propus ca să plătim datoriile de războiu în dolari și lire englezești. Delegatul Rusiei s'a opus. Până la urmă s'a hotărât să plătim, deocamdată, față de Rusia toate datoriile și pagubele de războiu în mărfuri. Polonia, țară care a primit mult ajutor dela noi în timpul războiului, a ridicat și ea cereri de pagube împotriva noastră, mai ales asupra materialului de războiu ce s'a refugiat în 1941 în țară. De prezent se adună date despre pagube și datoriile țării către Marii aliați, care vor hotărî dacă trebuie să plătim totul sau numai o parte din cele inpricinuate nouă.

Grecia și-a chemat regele înapoi. În ziua de 1 Sept. populația Greciei a fost chemată să-și spună cuvântul dacă vrea să fie condusă de rege sau vrea să fie de aici înainte Republică. Rezultatul plebiscitului a fost pentru Rege, așa că M. S. Regele George al Greciei se va înapoia din refugiu pe tronul țării sale. Din cei 1,394.677 alegători, 1,019.801 au cerut să se întoarcă înapoi regele și astfel poporul grec va fi unit într'un regat constituțional ca și al nostru, condus de Regele George.

Di. Prim-ministru Tsaldaris al Greciei va pleca la Londra, să poftască oficial, în numele populației elene, pe M. S. Regele să se întoarcă în țară.

Adunarea Consiliului de Securitate. Toate neamurile pământului s'au unit într'o Societate denumită „Organizația Națiunilor Unite“ (prescurtat O. N. U.).

O. N. U. a hotărât să facă un comi-

tet care să orânduiască și să pună capăt războaielor. El va avea căderea de a judeca toate pricinile ce se vor ivi între națiuni și să nu lase ca sabia și tunul să mai vorbească. Pentru a avea putere, contra celor răi, O. N. U. va avea și o armată a lui, care își va spune cuvântul când vre-un stat nu va asculta.

De curând s'a strâns la New-York, comitetul acesta de pace, ca să judece plângerea Ucrainei-Sovietice împotriva Greciei, care — spune ministrul din Ucraina — că ar ține foc pregătit de războiu cu Albania. Plângerea se judecă de prezent.

BISERICESTI

Duminecă 15 Sept., se va sfinți biserica ortodoxă din Mociu, jud. Cluj.

La acest praznic va lua parte însuși *Prea Sfințitul Nostru Episcop NICOLAE.*

Vestirea aceasta servește și ca poftire pentru toți preoții și credincioșii cari vor să ia parte la praznicul creștin din Mociu.

La sârbătoarea „Adormirea Maicii Domnului“, I. P. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului a sfințit Mănăstirea dela Sâmbăta-de-sus, jud. Făgăraș. Mănăstirea dela Sâmbăta a fost zidită pe la anul 1700 — când s'a întâmplat desbinarea religioasă între Românii ardeleni — prin chel-tuiala evlaviosului voevod martir Con-

stantin Brâncoveanu din Țara Românească. La 1785 mănăstirea aceasta a fost distrusă de către vrășmașii credinței noastre strămoșești și călugării risipiți. I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae, cu ajutoare dela toți fiii cei buni ai poporului nostru, a zidit-o din nou, a așezat în ea din nou călugării evlavioși și a hărăzit-o să fie „Vatră de lumină cerească, plină de daruri duhovnicești pentru poporul românesc“. La sfințire au luat parte peste 8000 de credincioși din toate părțile țării.

Pentru Liceul Ortodox „Doamna Stanca“

Preoțimea protopopiatului Bistrița, ascultând chemarea noastră și râvnind a fi cea dintâi la munca pentru zidirea vetrei Liceului ortodox „Doamna Stanca“ din Cluj, s'a nevoit, și cu înțelegerea enoriașilor a trimis frumoasa sumă de 1 milion 500.000 lei.

„Grănicerii“ s'au dovedit și cu aceasta ocaziune a fi crainici aleși și exemple de laudă în munca pentru binele obștesc.

Liceul ortodox „Doamna Stanca“ zidit cu astfel de cărămizi, va dura mai mult decât zidurile, fiindcă sufletul fiind pus într'ansul, suflet neperitor va zidi în toate odraslele neamului.

Și sufletul este veșnic, ca și lauda ce merită urmașii „cătanelor negre.“

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 5026/1946.

ANUNȚ

Se aduce la cunoștința celor interesați că în zilele de 7 și 8 Octombrie 1946 se ține un examen de calificare ordinară preoțească pentru toți candidații cari nu s'au putut prezenta în sesiunea din primăvară. Atragen atențiunea tuturor preoților din Eparhie că examenul de calificare preoțească este obligator pentru toți preoții din Eparhia Clujului, deci și pentru cei ce au primit în urma împrejurărilor excepționale parohie înainte de a presta acest examen.

Cererile pentru examen se vor prezenta Consiliului Eparhial până cel mult la 25 Septembrie 1946, însoțite de absolutul teologic.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 30 August 1946.

NICOLAE
Episcop

V. Bogdan
secretar eparhial

Nr. 4577/1946.

Comunicat

Publicăm mai jos în copie adresa Onor. Minister al Cultelor Nr. 35445/1946, referitoare la complectarea datelor statistice cerute de organele Institutului Central statistic și Ministerul Cultelor (controlorii județeni și censori de plasă), cu acel ordin ca organele noastre subalterne să deie datele ce li se vor cere. Veți da ordine în consecință.

„Minist. Cultelor Nr. 35445/1946. Avem onoare a vă aduce la cunoștință că Institutul Central de Statistică din Președinția Consiliului de Miniștri, de comun acord cu Ministerul Cultelor a luat inițiativa efectuării unei statistici a Cultelor și Asociațiilor religioase din România, lucrare a cărei lipsă a fost adânc simțită la noi și care este deosebit de folositoare și necesară mai ales în vremurile de astăzi.

Această lucrare va fi executată în două etape.

I. În prima etapă Institutul Central de Statistică va înregistra, prin organele sale subalterne — controlorii județeni și censori de plasă — unitățile religioase (parohii, filiale, comunități, mănăstiri, schituri, gemii) ale tuturor Cultelor și Asociațiilor religioase din țară. În a doua etapă se vor trimite, prin censorii statistici de plasă, tuturor șefilor de unități religioase (parohii, administratori parohiali, stareți, conducători de comunități, etc.) formularele desvoltate, cuprinzând toate problemele de bază ale Cultelor, pe care șefii de unități religioase le vor complecta pe proprie răspundere.

În prima etapă, lucrarea fiind executată de censorii de plasă se cere din partea autorităților superioare ale cultelor (Eparhii, Protopopiate, Decanate, Uniuni etc.) ca și din partea șefilor unităților religioase, să dea informații exacte și complete — la cererea censorilor statistici de plasă — cu privire la *localitatea* de reședință a unității religioase (oraș, comună, sat), *felul* unității religioase (parohia, filială, comunitate, etc.), denumirea pe care unitatea religioasă o poartă în mod oficial și numele exact al *Cultului sau Asociației religioase* de care aparține.

II. În a doua etapă, lucrarea va fi executată, în cea mai mare măsură, de către șefii unităților religioase, cărora le va reveni sarcina de a completa formularele desvoltate, în legătură cu problemele de bază ale Cultelor ca: personalul bisericesc, locașul de închinare, cimitirul, imobile, terenuri, întreprinderi, instituții anexe, etc. După complectarea acestor formulare vor fi centralizate de consorii statistici de plăși, după care aceștia le vor trimite la Institutul Central de Statistică pentru prelucrare. Toate comunicările scrise făcute organelor statistice se vor face în dublu exemplar, certificată, unul pentru Institutul de Statistică și altul pentru Ministerul Cultelor.

Având în vedere importanța și necesitatea acestei lucrări și în prima și în a doua etapă, lucrare ce este menită să umple un mare gol în documentarea statistică a țării și a Ministerului Cultelor, vă rugăm stăruitor și cu toată căldura să binevoiți a pune în vedere organelor Dvs. subalterne până la unitățile religioase de bază (parohii, filiale, comunități etc.), să colaboreze onest și activ cu organele statistice, comunicând informații și date exacte, complete și la termenele stabilite de aceste organe.

Suntem încredințați că apelul nostru va găsi înțelegerea cea mai deplină și că lucrarea statistică ce se inaugurează va reuși în întregime.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

P. Ministru, ss. Vască
Director, ss. Indescifr."

Cluj, din ședința Consil. Eparhial
dela 1 August 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

Nr. 5446/1946.

Comunicat

„Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 42270/1946 ne-a trimis Apelul Domnului Prim-ministru Dr. Petru Groza și Vă invităm a vă conforma.

— „Ca fiu credincios al Bisericii străbune și ca unul care m'am străduit ca în aceste vremuri de învoire a orânduiriilor vieți obștești în toate sectoarele și, Biserica și toate cultele să fie chemate a-și uni efortul lor cu efortul guvernului democratic, și să-și afirme prin aceasta vitalitatea și dragostea curată de popor, mă adresez slujitorilor altarelor tuturor cultelor țării, făcându-le chemarea de a sta alături de poporul greu încercat de năpasta secetei din anul acesta.

Fac apel la priceperea, la puterea lor de muncă și la patriotismul lor încercat, ca să-și mobilizeze toate puterile și să intre în bătălia pe care am declanșat-o pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă. Pâinea cea de toate zilele, trebuie nu numai cerută ci și câștigată și asigurată pe seama tuturor fiilor patriei.

În acest scop am înființat un Comandament unic sub președinția Dlui Ministru Prof. univ. Traian Săvulescu, secretarul Departamentului Agriculturii. Acest Comandament, prin aparatul tehnic și prin toate mijloacele care i s'au pus la dispoziție, intră în acțiune generală pe țară, pentru ajutorarea celor loviți de secetă. Cer tuturor slujitorilor altarelor din toată țara, să colaboreze cu organele acestui Comandament, să le stea la dispoziție prin ce pot, și să treacă imediat la acțiune chiar din proprie inițiativă, pentru combaterea urmărilor grave ale secetei.

Bătălia începută este impusă de nevoile poporului, dar ea va constitui și un examen hotărâtor pentru toți slujitorii altarelor, examen al cărui rezultat va fi apreciat după cuviință și cu dreptate de către guvern și de către popor.

București, 15 August 1940.
Președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru ad interim la departamentul Cultelor."

Cluj, la 3 Septembrie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

CONCURS

Se publică concurs pentru postul de cantor la biserica ort. română din parohia Ighiu, prot. Alba Iulia, cu

termen de 15 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Folosirea a lor 2 jug. pământ arabil, cu observarea că uzufructuarul plătește impozitul după acest teren.

2. Venitele stolare obicinuite în parohie și benevole.

Candidații îndreptățiți pe baza de diplomă dela Ven. Consiliu Eparhial, își vor înainta cererile însoțite de actele corespunzătoare, oficiului parohial din Ighiu, și cu prealabilă învoire se vor prezenta la biserică, pentru a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Ighiu, la 12 August 1946.

În înțelegere cu Consiliul parohial.

Președ. cons. parohial:
Petru Circo, paroh

Nr. 4979/1946. Aprob. at.

Cluj, la 4 Sept. 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

Nr. 290/1946. prot.

CONCURS

Pentru întregirea postului de preot-paroh din parohia de clasa II Sigmir, protopopiatul Bistrița, jud. Năsăud, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Salar dela stat conform pregătirii.

2. Locuință în natură.

3. Sesiune parohială 22 jug. pământ arabil și fânaț, precum și grădina de pomi a bisericii ort. rom. de sub Nr. 93.

4. 6 (șase) stâneni egal cu 24 m. ster de lemne de foc în pădure.

5. Venitele stolare îndatinat.

Doritorii de-a ocupa acest post, își vor înainta cererile timbrate legal, însoțite de documentele necesare și cu învoirea Prea Sfinției Sale, oficiului nostru protopopesc în termen legal și cu prealabila noastră incuviințare, se vor putea prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie ca să facă cunoștință cu credincioșii.

Bistrița, la 12 August 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înțelegere cu Consiliul parohial.

Pr. V. Mureșianu, adm.-prot.

Nr. 4960/1946. Aprob. at.

Din ședința Consiliului Eparhial ținută la 24 Aug. 1946.

NICOLAE Const. Hașcău
Episcop secretar

Nr. 139/1946 prot.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh al parohiei de cl. II Trâmpoiele din protopopiatul Zlatna, devenit vacant prin transferarea părintelui Dr. Stefan Moldovan în postul de preot ajutor al parohiei Zlatna, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficial „Renașterea“.

Beneficiile legate de acest post sunt:

1. Salar dela stat după cvalificație.

2. Folosirea casei parohiale, care

se află în stare bună și are toate supraedificatele necesare.

3. Folosirea cimitirului.

4. Folosirea sesiunii parohiale de 14 jugăre arător și fânaț.

5. Venitele stolare obicinuite.

Parohia are 1146 suflete și biserică în stare bună. Apoi este la 7 km. depărtare de Zlatna.

Concurenții își vor înainta cererea de concurs prevăzută cu toate actele necesare și învoirea P. S. Episcop Oficiului nostru protopopesc în termen, iar în parohie spre a face cunoștință cu poporul se vor prezenta cu prealabila noastră învoire.

Zlatna la 2 Iunie 1946.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial din Trâmpoiele.

Gh. Popescu, protopop

Episcopia Ortodoxă a Maramureșului

Nr. 1462/1946.

Circulară

către toate oficiile parohiale și protopopești

În conferința preoțească din primăvară a fost pusă în discuție Școala catihetică, pentru adulți. Cucerirea preoțime a îmbrățișat ideea cu făgăduința de a o realiza.

Venim acum să precizăm: Școala catihetică începând cu anul bisericesc dela 1 Septembrie a. c. se va ține în Dumnești și sărbători, cu durata de o oră și cu următorul program:

1. Vecernia zilei (sau un acatist, ori paraclis, când a doua zi nu e sărbătoare).

2. O cântare în comun, unison, dela sf. Liturghie, priceasnă axion...

3. Lectură biblică din Noul Testament.

4. Cateheza.

5. A doua cântare în comun.

6. Încheierea, cu îndemnuri bune, în legătură cu punctele din program.

Scopul școlii catihetice este de a împărtăși creștinilor învățătura Bisericii Ortodoxe despre *dreapta credință* și pentru creștinirea viețuirii, în forma de cateheze.

În cateheze se va cuprinde rând pe rând, întreg materialul catehismului.

Nu cum e rânduit, prin catehism, cu întrebări și răspunsuri. Ci în felul catehezelor sf. Ciril al Ierusalimului. „Catehezele“, (tradus de părintele Fecloru D. în „Izvoarele Ortodoxiei“ 2 volume) editura Institutului biblic și de misiune, București, Str. Antim 29.

Până când vom putea pune la îndemâna C. preoțimii întreg materialul catihetic, grupat în cateheze (manual catihetic) recomandăm Catehismul creștinului ortodox de I. P. S. S. Mitropolit Irineu Mihălcescu și cartea „Duhul adevărului“ de Dr. Ilarion Felea preot prof. la Acad. teol. Arad.

Cateheza va avea permanent caracter doctrinar și apologetic, arătându-se, alături de învățătura ortodoxă, deosebirile de credință a celorlalte confesiuni. Și accentuându-se rătăcirile sectare, se va scoate în evidență frumusețea și adevărul genuin al Venerabilei noastre ortodoxii tradiționale. Se va chema într'ajutor și mărturia istoriei; în deosebi pildele de eroism creștinesc și românesc din timpul sălnicirii catolicismului pentru unire (Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal și Istoria bisericărească de Ioan Lupaș prof. univ.) precum și faptele de re-

Nr. 3512/1946. Aprob. at.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial dela 27 Iunie 1946.

NICOLAE Const. Hașcău
Episcop secretar

AVIZ

Concursul pentru ocuparea postului de secretar eparhial la Eparhia ort. rom. din Cluj, a fost publicat în „Renașterea“ Nr. 36 din 8 Septembrie 1946.

*

Concursul pentru ocuparea postului vacant de preot la catedrala Episcopală ort. rom. din Cluj, a fost publicat în „Renașterea“ Nr. 36 din 8 Septembrie 1946.

zistență eroică față de constrângerile de lepădare a Ortodoxiei, sub regimul de teroare în Nordul Ardealului după dictatul dela Viena.

Schițele catihezelor se vor anexa la „Registrul de activitate“, ca și schițele predicilor (comunicatul din 1946.) Lectura biblică din Noul Testament se va face în legătură cu subiectul catihezei.

Al doilea scop urmărit de școala catihetică este introducerea cântării de obște în toate bisericile; alături de coruri, pe unde sunt, care rămân să înalțe fastul sărbătorilor mari. La cântarea în comun se vor învăța întâi răspunsurile la sf. Liturghie și pe rând cântările liturgice, ca să se deprindă a cânta *toți*, într'un glas, bărbați și femei; și în primul rând tineretul.

Prin cântarea de obște, condusă de cântărețul bisericii, ori și de un altul îndemnatic, credincioșii vor lua parte *activă* la sfânta slujbă și atenți la cântare, nu vor simți oboseală stării pasive și nici nu le vor rătăci gândurile pe aiurea.

Instrucția după cum o face și elevii din școală în cântarea de obște o va face preotul, spre a îndrepta anumite deprinderi a le unor cântăreți locali. Iar cântărețul bisericii va asista pe preot și — își va însuși cântarea la sf. Liturghie, cum trebuie, ca să o conducă la slujba din biserică. Noi vom avea o deosebită bucurie, când vom fi întâmpinați la vizitațiile canonice, de cântare obștească, așa cum am avut-o și acum în primăvară, în câteva parohii, unde a cântat mulțimea la sf. Liturghie.

Introducerea cântării de obște în bisericile noastre în Nordul Ardealului și organizarea școlii catihetice, vor avea darul să atragă lumea la biserică și vor ajuta efectiv *misionarismul* ortodox al Episcopiei noastre.

Când biserica, pe lângă casa de rugăciune, pentru îndeplinirea cultului divin, va fi o școală de luminare a creștinilor în dreapta credință și buna viețuire, vom stărni interesul, atențiunea și acelor resleșiți dela staulul cel adevărat, și vor reveni mai de grabă și mai compact decât prin frământări confesionale, născute din anumite interese, sau veleități de nemulțumire.

Din ședința consiliului episcopesc ținută la Sighet.

POLICARP Prot. stavr. Ioan Rușdea
Episcop consilier referent

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj